

R O S A D E D I E F

Arco Struik

met tekeningen van
Alette Straathof

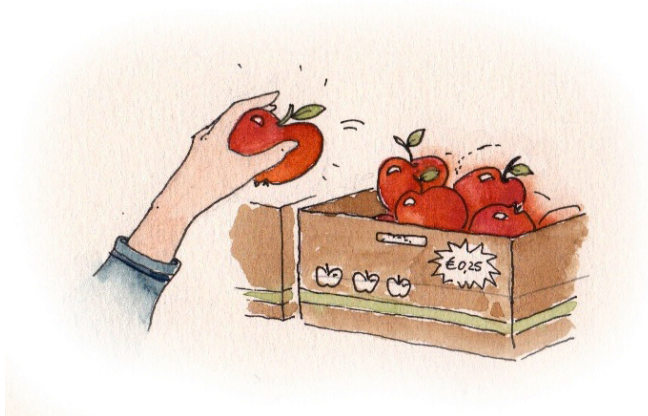
In het lettertype Dyslexie van studiostudio

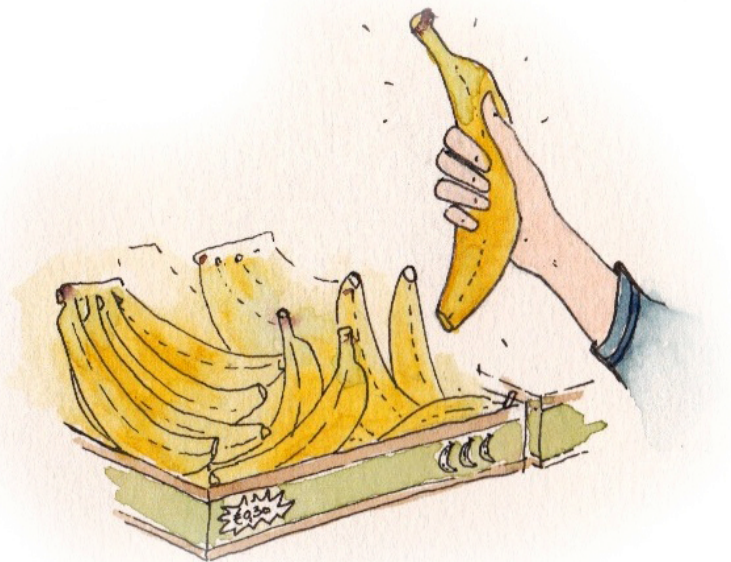
In de winkel	3
Bart	6
Een lieve dief	8
De telefoon	10
Bij de dokter	12
De blinde vrouw	14
Een baantje	16
Bijna betrapt	18
Te weinig	19
Een echte dief	21
Veel geld	23

In de winkel

Het is druk in de winkel.
De winkel is klein.
Er staan tien mensen.
Ze willen betalen.
Ze kopen melk.
Of brood.
Of fruit.
Maar ook snoep.
Alles is er te koop.
Er loopt een meisje.
Ze kijkt rond.
Ze ziet een kleine man.
Hij is de baas.
De winkel is van hem.
Het meisje kijkt naar de man.
Hij kijkt niet naar haar.
Het meisje kijkt naar links.
Daarna naar rechts.
Niemand let op haar.

Ze pakt een appel.
En stopt die in haar tas.
Nog een appel.
Ze stopt die ook in haar tas.
Dat gaat goed.
Ze pakt een banaan.
Hup, ook in de tas.

Het meisje loopt verder.
Met kleine stapjes.
Langs de rij.
En langs de kleine man.
Naar de deur.
Ze loopt zo naar buiten.

Ze steelt.
Niemand let op haar.
Het meisje zegt niets.
Ze houdt haar tas goed vast.
Ze rent naar huis.
Het meisje heet Rosa.

Bart

Rosa rent naar huis.
Ze rent heel hard.
Ze rent de hoek om.
Rosa is moe.
Ze gaat nu gewoon lopen.
De tas onder haar arm.
Weer een hoek om.
Daar is haar huis.
In deze straat.
Het is een klein huis.
Ze woont op nummer 7.
Samen met haar moeder.
Haar moeder heet Els.
En met haar broertje.
Hij heet Bart.

Bart ligt op bed.
Hij is ziek.
Heel erg ziek.
Hij moet naar de dokter.
En naar het ziekenhuis.
Maar dat kan niet.
Want dat kost geld.
En Els heeft geen geld.
Ze is arm.

Rosa pakt haar tas.
Ze geeft Bart de appels.
En de banaan.
Dat is gezond.
Dat is goed voor Bart.
Het is gestolen.
Maar dat weet Bart niet.
En dat proef je niet.
Rosa zegt niets.
Ze steelt voor Bart.
Omdat hij ziek is.

Een lieve dief

Stelen mag niet.
Dat weet Rosa.
Maar Rosa doet het wel.
Voor haar broer Bart.
Omdat hij ziek is.
Soms steelt ze voor haar moeder.
Omdat Els arm is.
Rosa wil niet stelen.
Maar ze doet het toch.

Soms steelt Rosa eten.
Of iets om te spelen.
Soms steelt ze kleren.
En heel soms geld.
Rosa kan heel goed stelen.
Maar ze geeft alles weg.

Rosa is 10 jaar.
Ze is klein.
Ze heeft mooie ogen.
En een lief gezicht.
Ze ziet er leuk uit.
Niet als een dief.

En toch is Rosa een dief.
Maar wel een lieve.

De telefoon

Rosa zit in de klas.
De meester kijkt boos.
Zijn telefoon is weg.
Hij vraagt:
‘Wie heeft het gedaan?’
Het is stil in de klas.
‘Wie heeft mijn telefoon?’
Wie is hier de dief?’
Niemand zegt iets.

Jan-Kees staat op.
Hij zit achter Rosa.
Hij is heel rijk.
‘Ik denk Rosa, meester.
Rosa is de dief.’
Rosa wordt rood.
‘Niet waar!’ roept ze.
De meester kijkt haar aan.
‘Echt niet?’
‘Echt niet meester.’
De meester loopt weg.
De klas uit.
Even later komt hij terug.
Met een andere telefoon.
Hij belt een nummer.
Een telefoon gaat af.

De telefoon van de meester.
In de zak van Jan-Kees.

Jan-Kees is de dief.
En niet Rosa.
Jan-Kees krijgt straf.
Net goed.
Jan-Kees moet naar de gang.
Rosa steekt haar tong uit.
‘Lelijke dief’, zegt ze.

Bij de dokter

Het gaat niet goed.
Bart heeft veel pijn.
Hij moet andere pillen.
Maar Els heeft geen geld.
Ze kan de pillen niet kopen.

Rosa gaat naar de dokter.
Ze moet wachten.
Even is ze alleen.
Ze verstopt zich.
'Rosa', roept de dokter.
Rosa zegt niets.
'Rosa.'
Het blijft stil.
Rosa houdt haar adem in.
De dokter loopt weg.
Rosa sluipt zijn kamer in.
Op de tafel liggen pillen.
Ze pakt alle pillen.
Ze doet alles in haar tas.
Rosa sluipt weer weg.
Snel gaat ze naar huis.
Ze geeft de pillen aan Els.
Het zijn niet de goede pillen.
En Bart ?
Die heeft nog steeds pijn.

De blinde vrouw

Bart is erg ziek.
Het gaat slecht met hem.
Steeds slechter.

Rosa wil een baantje.
Dan krijgt ze geld.
En hoeft ze niet te stelen.
Ze vraagt overal.
Maar Rosa is te klein.
En te jong.
Ze mag niet werken.

Voor de winkel zit iemand.
Bij de deur.
Het is een vrouw.
Ze zit op een kleed.
Naast haar ligt een stok.
De stok is wit.
Met rode strepen.
En ze heeft een bord.
'Ik ben blind' staat er op.
Voor haar staat een bakje.
Mensen geven haar geld.

Rosa krijgt een idee.
Ze gaat de winkel in.
Ze steelt een bril.
Een zonnebril.
Ze loopt naar buiten.
Rosa staat stil bij de blinde vrouw.
Ze pakt haar stok.
Rosa loopt er mee weg.
De vrouw merkt het niet.

Rosa steelt alles.
Als het moet.

Een baantje

Rosa zit op een kled.
Vlak bij een winkel.
Een andere winkel.
In een andere buurt.
Ze heeft de zonnebril op.
Ze tikt met de stok.
De stok van de blinde vrouw.
Er lopen mensen langs.
'Ik ben blind', zegt ze.
'Mag ik geld?'
De mensen geven geld.

Rosa blijft een uur zitten.
Dan heeft ze 10 euro.
Rosa is blij.
Ze steelt niet.
En toch heeft ze geld.
Rosa gaat naar huis.
Thuis pakt ze papier.
Het geld doet ze er in.
Op het papier schrijft ze:
“Voor Bart”.

Bijna betrapt

Els ruimt op.
Het hele huis.
Ook de kamer van Rosa.
Els vindt de stok.
En de tas.
In de tas zit de bril.
En het kleed.
En ook het bakje voor geld.

Rosa moet komen.
Els heeft de stok in haar hand.
En ook de tas.
‘Rosa, wat is dit?’
Rosa denkt snel na.
‘Dat is voor school.’
Els gelooft het niet.
‘Voor school?’
Rosa knikt ja.
‘We hebben toneel.
Ik speel een blinde.’
Els moet lachen.
Gelukkig.
Rosa lacht met haar mee.

Rosa kan goed stelen.
Maar goed liegen kan ze ook!

Te weinig

Rosa zit weer op het kleed.
Ze speelt het blinde meisje.
Iedere dag.
Ze krijgt steeds geld.
Maar het is te weinig.
Ze heeft pas 80 euro.
Rosa heeft 3.000 nodig!
Voor Bart.
Dat duurt nog een jaar.
Dat is veel te lang.

Een meneer loopt langs.
Hij geeft een euro.
‘Dank u wel, meneer’, zegt Rosa.
De meneer blijft staan.
Hij denkt na.
‘Hoe weet jij dat?
Dat ik een meneer ben.
Jij bent toch blind?’
De meneer is boos.
‘Dief’, roept hij.
Hij pakt zijn geld terug.

Rosa weet het niet meer.
Wat moet ze doen?
Ze heeft een traan in haar oog.

Achter de zonnebril.
Niemand kan het zien.
Gelukkig.

Een echte dief

Dan hoort Rosa iemand roepen.
Heel hard.
Het is een man.
De man van de bank.
‘Houd hem tegen!’

Rosa ziet een andere man.
Hij rent.
Met een grote tas.
Hij heeft een masker op.
De man rent heel hard.
Hij is nu vlak bij.
Rosa schrikt er van.
Maar ze is niet bang.
De man rent langs Rosa.

Ineens ligt de man.
Languit, op de grond.

Rosa liet hem vallen.
Ze stak de stok tussen zijn benen.
Nu springt ze boven op hem.
‘Au!’
De tas valt op de grond.
Alles valt er uit.
De straat ligt vol met geld.
Rosa pakt het geld.
Maar de politie is er al.
Rosa moet al het geld terug geven.
De agent is boos.
‘Jij bent helemaal niet blind.
Mee komen, jij!’

Rosa zucht.
Wat een pech.
Als ze steelt gaat het goed.
Als ze liegt gaat het goed.
Maar als ze helpt....
Dan gaat het mis.

Veel geld

Daar is de man van de bank.
Hij loopt naar Rosa.
‘Dank je, dank je’, zegt hij.
Hij geeft haar een hand.
Hij neemt haar mee.
‘Maar...’, zegt de agent.
‘Niks te maren’, zegt de man.
‘Ze gaat met mij mee.
Dit meisje is een held.’
Rosa loopt mee.
Ze lopen naar de bank.
De mensen zijn erg blij.
Ze klappen voor Rosa.
Rosa krijgt te drinken.
En een groot stuk gebak.
De mensen zingen voor Rosa.

De bank belt naar haar moeder.
Els moet komen.
Want....
Rosa krijgt een beloning.
Omdat de dief gepakt is.
Ze krijgt 5.000 euro.
Rosa springt omhoog.
‘Dat is genoeg!’ roept ze.
‘Genoeg voor Bart!’

Els begint te huilen.
'Bart wordt beter.
Bart is gered!'
Ze omhelst Rosa.
En Rosa roept blij:
'Nu hoef ik niet meer te stelen.
Nooit meer!'

februari 2012.